

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Statens Hus, 7468 Trondheim

Sentralbord: 73 19 90 00

Besøksadresse: Prinsens gate 1

Saksbehandler
Beate Sundgård
Miljøvernnavdeling

Innvalgstelefon
73 19 92 61

Vår dato
13.05.2005
Deres dato
24.02.2005

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2005/2086-434.20
Deres ref.
200501284

Miljøverndepartement
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Høringsutalelse - utkast til forskrift om rovvilterstatning for husdyr og tamrein

Generelt

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag slutter seg til forskriftens todelte formål, om at driftsenheter skal få erstattet verdien av tapte dyr samt følgekostnader av tapet, og at den skal motivere driftsenheten til å iverksette effektive forebyggende tiltak. Det er et riktig prinsipp at erstatningsordningen utformes på en slik måte at det blir lønnsomt for den enkelte driftsenhet å redusere rovvilttap mest mulig.

Det er imidlertid viktig at forskriften utformes slik at ordningen blir rettferdig. Tapsbildet i deler av fylket er komplisert og ofte kan det være store variasjoner i tap innefor beitelag som ikke skyldes driftsmessige forhold. I enkelte områder med stor husdyrproduksjon kan være vanskelig å gjennomføre de mest effektive forebyggende tiltakene. Dette må det tas høyde for i beregningen av risikoerstatning.

Etter Fylkesmannen i Sør-Trøndelag sin vurdering vil den nye erstatningsordningen kreve økte bevilgninger til forebyggende tiltak. Disse bevilgningene har de senere årene ikke dekt behovet. Omfanget av midler til forebyggende tiltak vil sannsynligvis øke i årene framover og for å oppnå formålet med forskriften må dette behovet dekkes.

Vi mener det er uheldig at beregningen av risikoerstatningen kommer i egen forskrift. Dette gjør det vanskeligere å si noe om virkningene av risikoerstatning i ulike områder. Ut i fra de regneeksemplene som foreligger ser det ut til at risikoerstatning og erstatning for dokumenterte tap til sammen vil utgjøre langt mindre utbetalt erstatning enn det som utbetales i deler av fylket gjennom dagens ordning med erstatning for dokumenterte tap og sannsynliggjorte tap.

Dersom stortingets forutsetning om at den totale økonomiske rammen for erstatningsordningen ikke skal øke, vil konsekvensene etter vår vurdering være at terskelen for den skjønsmessige erstatningen må heves. Det er viktig at det legges klare føringer for hvordan dette, slik at det blir forutsigbart for beitenæringene.

Bestandsobservasjon basert på feltobservasjoner fra SNO skal danne grunnlag for risikoerstatning. Det er derfor svært viktig at SNO får ressurser til å gjennomføre bestandsobservasjon og for å følge opp meldinger om rovvilt.

	Embetsledelse og administrasjonsstab	Kommunal- og beredskapsavdeling	Oppvekst- og utdanningsavdeling	Sosial- og helseavdeling	Landbruk og bygdeutvikling	Miljøvern-avdeling
Telefon	73 19 90 06	73 19 90 06	73 19 93 50	73 19 93 00	73 19 90 05	73 19 90 05
Telefaks	73 19 91 01	73 19 91 01	73 19 93 51	73 19 93 01	73 19 90 66	73 19 92 30
E-post:	postmottak@fmst.no					

Internett: www.fylkesmannen.no/st

Kap II Almennelige krav

§ 6

Tidsperioden for erstatning av bufe foreslås å begrenses til å gjelde fra 1. mai til 1. november. Produsenter med økologisk sauehold er pålagt å ha sauene ute daglig. Avlssau kan i ordinær sauedrift gå ute til midt i november. Mattilsynet gir også tillatelse til utegang hele året, for blant annet drift med gammelnorsk sau på kysten. Bufer som blir tatt av fredet rovvilt under slike driftsforhold må også erstattes. Det bør derfor kunne gjøres unntak fra tidsavgrensningen for spesielle arter og driftsformer.

Kap III Risikoerstatning

Slik risikoerstatning er definert i utkastet er det litt uklart om det kun er dokumenterte (dokumentert og antatt) ynglinger som skal være grunnlag for beregning av risikoerstatning eller om det i tillegg skal kunne beregnes risikoerstatning ut i fra forekomst av rovvilt. Forekomst bør defineres. Skal forekomst defineres ut i fra dokumentert og antatte synsobservasjoner av fredet rovvilt og/eller ut i fra dokumenterte tap. Hvis risikofaktor det enkelte år fastsettes ut i fra kunnskap om rovviltforekomst som delvis er et år gammel, kan dette føre til at ordningen blir oppfattet urettferdig, fordi skadebildet kan variere mellom enkeltår.

Ved beregningen av risiko for det enkelte området det enkelte år er det viktig å ta hensyn til at flere rovviltarter kan bruke beiteområder selv om ynglingen fysisk ikke er registrert innenfor beiteområdet. Tall fra beitelagene viser at skadebildet varierer mye fra besetning til besetning selv innen samme beitelag, og det er enda større variasjon dersom en sammenligner besetninger innen hele kommuner. I for eksempel Driva beitelag, Oppdal var det i 2003 forskjell i tapsprosent på 0 % - 22 %, uten at det kan påvises vesentlige forskjeller i driftsopplegget. Det er viktig at den forhåndsutbetalte risikoerstatningen blir mest mulig målrettet og det må være en god dialog med fylkesmenn og kommuner for å få til en mest mulig rettferdig risikoberegning i de enkelte beiteområdene. Risikoberegningen bør ikke følge fylke- eller kommunegrenser, men beiteområder.

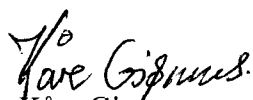
Sats for risikoerstatning bør baseres på sau på utmarksbeite. Dette er mer rettferdig enn antall vinterfôra dyr på grunn av variasjon i lammetall mellom buskaper. Opplysninger om dette kan hentes fra søknader om produksjonstilskudd levert i august.

Kap IV Erstatning for oppstått rovviltskade

§ 10

Det er vist til at Mattilsynet kan være med på å vurdere om dyreholdet er godt nok drevet. Hva med kostnad for å konsultere Mattilsynet? Slaktevekter og lammetall kan si mye om drifta. For de som er med i sauekontrollen sier tallene herfra mye om drifta.

Med hilsen

Kåre Gjønnes
Fylkesmann

Stein-Arne Andreassen
miljøverndirektør